

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. év október hó 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 20.B.1557/2019/499. számú ítéletét Terhelt10 X.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A 21.400.000 (huszonegymillió-négyszázezer) forint vagyonekobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Az elsőfokú eljárásban felmerült az állam terhén maradó bűnügyi költség összegét 68.360,- (hatvannyolcezer-háromszázhatvan) forintra pontosítja.

Terhelt10 X.r. vádlott lakcíme helyesen cím90

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt10 X.r. vádlottal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. november 7. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 20.B.1557/2019/499. számú ítéletével Terhelt10 X.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) (4) bekezdés a) és c) pont], és közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont].

[2] Ezért őt a törvényszék halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztés büntetésre – melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette – és 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, valamint rendelkezett arról, hogy vádlott a szabadságvesztésből – annak elrendelése esetén –

legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés napi tételének összegét 2.000 forintban határozta meg és az így kiszabott, összesen 500.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre való átváltoztatásáról is határozott.

[3] A törvényszék Terhelt10 X.r. vádlottal szemben 21.400.000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[4] Továbbá kötelezte a bűnösnek kimondott X.r. vádlottat a vonatkozásában felmerült 462.632 forint bünygyi költség megfizetésére, míg 68.330 forint bünygyi költségről megállapította, hogy az állam viseli.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész Terhelt10 X.r. vádlott terhére fellebbezett súlyosítás érdekében, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabásáért, valamint a X.r. vádlottat terhelő bünygyi költség összegének eltérő megállapítása végett, míg a X.r. vádlott és védője felmentés céljából terjesztettek elő perorvoslatot.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.86/2020/48. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn, míg a védelmi fellebbezést megalapozatlannak tartotta.

[7] A vádhatóság szerint a törvényszék eljárása hosszúra nyúlt, és a Be. 518. § (3) bekezdése szerinti indítványok hiányában a meg nem ismételt perrendszerű eljárásban a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, majd azokat egyenként és összeségében is értékelve állapította meg az ítéleti tényállást. Meglátása szerint az ítéleti tényállás megalapozott, mely felülbíráltra alkalmas.

[8] Az ügyész szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is kellő terjedelemben adott számot. Ekként a törvényszék okszerű következtetést vont a X.r. vádlott elkövetéskori tudattartamára, szándékaéra és célzatára. Mindezek alapján a vádlott bűnösségét vitató és felmentését célzó védelmi fellebbezések nem foghatnak helyt.

[9] Az ügyészség szerint a X.r. vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, cselekményeinek minősítése törvényes.

[10] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság megfelelően vette számba, azokat azonban nem súlyuknak megfelelően értékelte. Hozzátette, hogy a cselekmények elszaporodottsága is súlyosító körülményként értékelendő a vádlott terhére.

[11] Álláspontja szerint Terhelt10 X.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama nem tükrözi az erkölcsi gátlásoktól mentes, normakövetésben hiátust szenvedő terhelt társadalomra veszélyességét, és az általa megvalósított két cselekmény tárgyi súlyát, így a másodfokú eljárásban a végrehajtási tartam középértéket célzó felemelése indokolt. Az ügyész szerint a Btk. 79.§-ában írt büntetési célok maradéktalan elérése végett a X.r. vádlottal szemben szükséges a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is.

[12] Érvelése szerint a kitartó haszonleső szándékkal cselekvő X.r. vádlottat indokoltan sújtotta a törvényszék pénzbüntetéssel, ennek mértéke azonban nem jeleníti meg kellően a halmazati tárgyi súlyt, így a napi tétel számának felemelése indokolt.

[13] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kógens rendelkezés értelmében a vagyonek Kobzás alkalmazásával egyetértett. Észrevételezte, hogy az állam terhén maradó bűnügyi költség összege a rendelkező részben és az indokolásban is el van írva, így azt korrigálni szükséges.

[14] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 20.B. 1557/2019/499. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a büntetést kiszabó részében változtassa meg, s a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát emelje fel, a pénzbüntetés egy napi tételének összegét magasabb összegben állapítsa meg, és alkalmazzon közügyektől eltiltás mellékbüntetését is, egyebekben hagyja azt helyben.

[15] Terhelt10 X.r. vádlott védője írásban benyújtott fellebbezésének indokolásában az ítéleti tényállás megváltoztatását, és védenca bizonyítékok hiányában történő felmentését indítványozta.

[16] A megváltoztatást konkrétan az ítéleti tényállás 11. bekezdésében, és 12. pontjának első mondatában kérte. Álláspontja szerint ugyanis az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a kifogásolt részeket a tényállás részévé tett és ezzel szemben elhagyta a vádlott védekezésének megjelenítését, a tanú39 sértettel hosszabb ismeretségre vonatkozó részt. Ezt azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság maga is rögzítette ítéletében (18. oldal 63. bekezdéstől), hogy „nem volt arra lehetőség, hogy a bíróság teljes bizonyossággal megállapíthatta volna, hogy Terhelt10 és családja, illetve tanú39 sértett korábban ismerték egymást”. Hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárásban a bizonyítékok értékelésének alapvető szabálya, hogy a kétségeket a vádlott javára kell értékelni, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ehhez képest „homlokegyenest” ellentétesen mérlegelt a törvényszék, mikor terhére rótt olyan tény, amely kétséget kizáróan nem volt megállapítható.

[17] Érvélése szerint a bizonyítékok téves megközelítéséből ered, hogy az okiratszerkesztő ügyvéd halála folytán teljes részleteséggel nem állapíthatóak meg az aláírás körülményei, azonban egyértelmű, hogy a szerződés pontosan tartalmazza annak jogi minőségét, az életjáradék fogalmát és hogy az ingatlan tulajdonjogának átruházása mellett biztosítja a sértett holtig tartó lakáshasználati jogát. Hangsúlyozta, hogy utólag már nem lehet megállapítani, hogy a sértett miért nem olvasta el részleteiben a szerződést, elképzelhetőnek tartotta, hogy a pontos tartalmát illetően – kezdeti szellemi hanyatlása okán – egyes kérdésekben tévedésben volt. De ugyanígy elképzelhető, hogy aláírás után meggondolta magát. Kiemelte, hogy kétséget kizáró bizonyíték nem támasztja alá, hogy a sértett tévedését a vádlott okozta.

[18] Kifejtette, hogy a rezsicsökkentés és az életjáradéki szerződés fogalma a sértettnél összefolyt, ezt tanú12 tanúvallomása is alátámasztja.

[19] Hangsúlyozta, hogy a védelem nem vitatja, hogy Terhelt10 befolyásolta a sértett szerződési akaratát, és azt sem, hogy a sértett a jogi fogalmakat összemosta, azt azonban igen, hogy a vádlott szándékosan tévedésbe ejtette a sértettet, aki a tévedés hatására írta alá a szerződést.

[20] Arra is utalt, hogy a sértett és a vádlott közti hosszú ideje fennálló ismeretséget mindenben alátámasztotta tanú38 és tanú37 tanúk vallomása.

[21] A védő szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésénél figyelmen kívül hagyta az igazságügyi orvosszakértő megállapításait is.

[22] A nyilvános ülésen az ügyész – előzetes bejelentésének megfelelően – nem vett részt.

[23] A védő a nyilvános ülésen az iratokhoz csatolta a polgári perben született egyezséget a Terhelt¹⁰ és tanú¹² örökös között az ügy tárgyát képező ingatlan visszaadására vonatkozóan. Továbbá benyújtotta a vádlott három kiskorú gyermeke születési anyakönyvi kivonatának másolatát, valamint orvosi iratot a védence Crohn-betegségének súlyosbodásáról, illetve egyik kiskorú gyermeke tartós betegségéről és emelt összegű családi pótlék jogosultságának megállapításáról szóló igazolást.

[24] Terhelt¹⁰ X.r. vádlott a személyi körülményei tekintetében előadta, hogy három kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik feleségével, akik közül az egyik súlyos beteg. Hozzátette, hogy jelenleg az önkormányzat alkalmazásában szociális munkát végez, melyből 365.000 forintot keres. Az ügyel kapcsolatban nem kívánt nyilatkozni.

[25] A védő a nyilvános ülésen előadott perbeszédében visszavonta a védence felmentésére irányuló fellebbezését, és azt kizárólag a büntetés enyhítése, azaz a vagyoneklobzás mellőzése érdekében tartotta fenn. Hangsúlyozta az időmúlást, mely idő alatt tárgyalásokat tudtak folytatni a sértettel, illetve képviselőjével, és ennek keretében a polgári perben teljes kártérítés, az ingatlan tulajdonjogának visszaadása megtörtént.

[26] A védő szerint a büntetőjogban az alapkérdés, hogy végrehajtandó szabadságvesztésre kell -e ítélni a terheltet. E körben ismét kiemelte, hogy védence 3, köztük egy súlyos beteg kiskorú gyermekéről gondoskodik, és a terhelt betegsége is rosszabbodott, melynek kezelése, ellátása szigorú felügyelethez van kötve.

[27] Kifejtette, hogy álláspontja szerint a csalás mellett elkövetett közokirat-hamisítás büntette látszólagos halmazatban áll, ugyanis a cselekményhez kapcsolódik az, hogy a földhivatalhoz benyújtották az szerződést, így nem olyan fokú súlyosító körülmény, mint ahogyan az ügyésség hangsúlyozta. Nem ért egyet az ügyésszel abban sem, hogy a védence büntetését súlyosítani kellene, ugyanis a mértékes indítványával egyezően, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki a törvényszék, és azóta a teljes reparáció megtörtént. Mindezek alapján kizárólag a vagyoneklobzás mellőzését kérte, az elsőfokú ítélet helybenhagyása mellett.

[28] Terhelt¹⁰ X.r. vádlott hozzájárult a védői fellebbezés visszavonásához, illetve a kizárólag a vagyoneklobzás mellőzése végett történő fenntartásához. Utolsó szó jogán megbánását fejezte ki, hangsúlyozva, hogy jóvátette tettét, és szeretne gyermekeivel maradni.

[29] A kétirányú fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[30] A Fővárosi Ítéltábla Be. 583. § (3) bekezdés) a) pontja alapján az ügyésznek kizárólag a büntetés súlyosítását célzó, valamint a védőnek a módosított fellebbezésére figyelemmel az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) alapján kizárólag a kiszabott büntetésre vonatkozó részében bírálta felül.

[31] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott esetben az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést.

[32] Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy az érdemi felülbírálatnak nem volt akadálya, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ítéltábla a Be. 607. § (1) bekezdés szerinti megszüntetést, felmentést, illetve a Be. 608. § (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezést megalapozó okot nem észlelt.

[33] A kizárólag a büntetés mértékére irányuló fellebbezésekre figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése és az 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján korlátozott, így az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, jelen határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[34] Az eljárás a Fővárosi Nyomozó Ügyészség 2019. december 19. napján kelt (majd 2020. március 18. napján módosított) Nyom.458/2019. számú vádirata alapján indult, tehát a vádirat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény hatálya alatt került benyújtásra. Az ügyészség ezen vádirat 7. vádpontjában írt cselekménnyel vádolta Terhelt10 X.r. vádlottat, valamint az időközben – 2020. október 26. napján – elhunyt Terhelt9 IX.r. vádlottat. Utóbbival szemben a törvényszék a 2020. november 6. napján kelt 20.B.1557/2019/137. számú végzésével a büntetőeljárást megszüntette. A törvényszék a bizonyítást tényállási pontonként külön-külön vette fel, amely teljes mértékben megfeleltethető a perrendi szabályoknak.

[35] Ekként az ítéltábla rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság a 7. tényállási pont kapcsán 2020. szeptember 29. napján tartott előkészítő ülést, majd hét tárgyalási napot tartott. Rögzíthető, hogy az eljárás elhúzódása részben a nagyszámú vádlott, részben pedig a bonyolult, több vádpontot és összetett bűncselekményi struktúrát felölelő ügy természetéből fakadt.

[36] A folytatólagos tárgyaláson a bíró személyében változás nem történt, a tárgyalási határnapok között azonban volt, hogy hat hónap eltelt.

[37] A Be. 518. § (1) bekezdése szerint a bíróság a megkezdett tárgyalást az ügy befejezéséig lehetőleg nem szakítja meg. Ugyanezen jogszabályhely (3) bekezdése értelmében a tárgyalást ismétlés nélkül lehet folytatni, ha a tanács összetételében nem történt változás, egyébként a tárgyalást meg kell ismételni. Ha a korábbi tárgyalási határnap óta hat hónap eltelt, a tárgyalást az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára meg kell ismételni. A

törvényszék ezen indítványok hiányában nem ismételte meg a tárgyalást, mely alapján a tárgyalás folytonossága a perrendi szabályoknak megfeleltethető.

[38] Az ítéltábla az iratokból megállapította, hogy fellebbezéssel érintett Terhelt10 X.r. vádlott 2021. november 25. napján tartott tárgyaláson a jelenlét jogáról a lemondott (elsőfokú iratok 267-II. sorszáma alatt), megjegyzi azonban az ítéltábla, hogy a jegyzőkönyvben a kézbesítési feladatokat ellátó védőjének neve tévesen szerepel (267. számú jegyzőkönyv 9. oldala).

[39] A Be. 431. § (1) bekezdése alapján a vádlott az ügydöntő határozat kihirdetéséig bejelentheti, hogy a tárgyaláson jelen kíván lenni, a bejelentés bírósághoz érkezésekor a 430. § (1) bekezdésében meghatározott nyilatkozat hatályát veszti. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése értelmében az (1) bekezdés szerinti bejelentésnek kell tekinteni, ha a vádlott olyan nyilatkozatot tesz, amely értelmében a tárgyalás, illetve a bizonyítás lefolytatását, egyes bizonyítási eszközök megvizsgálását közvetlenül figyelemmel kívánja kísérni vagy abban tevőlegesen részt kíván venni, különösen, ha vallomást vagy észrevételt kíván tenni, továbbá akkor is, ha vallomást vagy észrevételt tesz. A (3) bekezdés alapján, ha a vádlott bejelentette, hogy a tárgyaláson jelen kíván lenni, utóbb a tárgyaláson való jelenlét jogáról ismételten csak a bíróság engedélyével mondhat le.

[40] Ezután 2023. január 10. napján tartott tárgyaláson Terhelt10 X.r. vádlott jelen volt, mire a törvényszék helytállóan figyelmeztette a Be. 431. § (3) bekezdésében foglaltakra. X.r. vádlott azonban az ezt követő tárgyalásokon mindvégig jelen volt.

[41] A törvényszék a 2023. február 28. napján, 2023. június 20. napján és 2024. január 5. napján tartott tárgyalási határnapokon tanúkihallgatással folytatta a bizonyítás felvételét a 7. tényállási pontot érintően (380., 417. és 451. számú tárgyalási jegyzőkönyvek). Ennek keretében tanúkat hallgatott ki: tanú12t, tanú18t, tanú38t, tanú37t, tanú19t, tanú20t, tanú36t, valamint az A és E betűvel jelölt tanúkat. Ezután felolvasta a C betűvel megjelölt tanú vallomását, aki betegsége miatt nem tudott megjelenni a tárgyaláson személyesen, illetve a B, és D betűvel jelölt tanúknak írásbeli tanúvallomást engedélyezett.

[42] A következő, 2023. július 17. napján megtartott tárgyaláson szakértők meghallgatásával

(szakértő6 igazságügyi orvos-, és szakértő7 igazságügyi elmeorvosszakértők) folytatta a bizonyítást (421. számú jegyzőkönyv).

[43] A 2024. július 9. napján a tárgyaláson az iratokat ismertette (488. számú jegyzőkönyv) a bizonyítási eljárást befejezetté nyilvánította, majd a perbeszéd hangzottak el. Végül, a 2024. november 7. napján tárgyaláson a perbeszéd hangzottak el Terhelt10 X.r. vádlott utolsó szó jogán nyilatkozott, majd a törvényszék kihirdette az ítéletét hozott (499. számú jegyzőkönyv).

[44] A vád és a védelem által felajánlott bizonyítékokat egyaránt elfogadta, az indítványoknak helyt adott, továbbá a nyomozás során kirendelt szakértő12 igazságügyi pszichiáter szakértő véleményét törvényesen kirekesztette a bizonyítékok köréből (elsőfokú ítélet 15. oldalának [49] bekezdésében), melyet mindenben osztott az ítéltábla.

[45] A törvényszék helyesen igen nagy hangsúlyt fektetett a sértett szerződéskötéskori mentális és egészségügyi állapotára. E körben helytállóan rögzítette, hogy tanú39 sértett elhalálozása folytán a nyomozás során kihallgatására nem kerülhetett sor, rendelkezésre áll azonban tanú40 közjegyzőhelyettes előtt tett nyilatkozata. A sértettet az eljárás során több szakértő is megvizsgálta. Így Terhelt10 X.r. vádlott megbízásából szakértő11 igazságügyi pszichiáter szakértő, a polgári perben tanú18 igazságügyi pszichiáter szakértő, valamint a

törvényszék kirendelése alapján szakértő6 igazságügyi orvos-, és szakértő7 igazságügyi pszichiáter szakértők. Az eljárási törvénynek megfelelően szakértő11 szakértő szakvéleményét okiratként, tanú18 vallomását pedig tanúvallomásként értékelte, míg utóbbi szakértő-páros egyesített elmeorvos-, és orvosszakértői leletét szakvéleményként. Mindezeken túl bizonyítékként értékelte a sértett kórházi kezeléséről szóló orvosi iratokat, így a 2017. augusztus 17. napján készült zárójelentést, és az ambuláns kezelőlapját (elsőfokú ítélet 15. oldalának [52-53] bekezdései), valamint a sértett állapotára nézve tanúbizonyítást vett fel. E körben kihallgatta a sértett kezelőorvosát (E betűvel jelzett tanú), és közvetlen szomszédait (A, B, C, D jelű tanúk).

[46] tanú12, a sértett rokona, 2026. december 18. napján tett feljelentésére indult a büntetőeljárás, valamint tanú36 ügyvéd által képviselve polgári pert is indított Terhelt10nal szemben szerződés érvénytelenítése címén. Jelenleg a polgári peres eljárás a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróságon 6.P.IV.21339/2017. számon van folyamatban a felek között (elsőfokú ítélet 17. oldalának [59] bekezdése). Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a Be. 7. § (5) bekezdése értelmében abban a kérdésben, hogy a terhelt követett-e el bűncselekményt, a bíróságot, az ügyészséget és a nyomozó hatóságot nem köti a polgári, a közigazgatási, a szabálysértési, a fegyelmi vagy más eljárásban hozott határozat, illetve az abban megállapított tényállás.

[47] Az eljárás tárgyát képező ingatlan forgalmi értékre vonatkozóan igazságügyi szakvélemény állt rendelkezésre, melyet a törvényszék aggálymentesen elfogadott (elsőfokú ítélet [57] bekezdése).

[48] Az elsőfokú bírósági eljárásban a vádlott és a védő a törvényes jogait, ezen belül a kérdezési, észrevételezési és indítványtételi jogukat korlátozás nélkül gyakorolhatták, a törvényszék a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket betartotta, a bűnösség megállapítása, a cselekmény Btk. szerinti minősítése és a büntetés kiszabása tekintetében az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett [Be. 609. § (2) bekezdés a), b) és d) pont].

[49] Összességében megállapítható, hogy a törvényszék a bizonyítást minden részletkörülmény vonatkozásában lefolytatta, a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[50] Az elsőfokú bíróság tehát helyes tényállást állapított meg, az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezte. Ezt mindösszesen a nyilvános ülésen elhangzottak alapján a személyi részében (elsőfokú ítélet 2. oldalának [5] bekezdése) korrigálandó, illetve kiegészítendő azzal, hogy: Terhelt10 X.r. vádlott három kiskorú gyermekéről gondoskodik, akik közül az egyik tartósan beteg. Valamint, hogy jelenleg az önkormányzat alkalmazásában szociális munkásként havi 365.000 forint jövedelemre tesz szert. Ezenkívül, hogy 2025. október 9. napján kelt a polgár perben kötött egyezség alapján Terhelt10 X.r. vádlott a helyrajzi szám3 helyrajzi számú, természetben a cím83 szám alatti ingatlan tulajdonjogát tanú63re, mint a néhai sértett örökösére átruházta.

[51] A megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést Terhelt10 X.r. vádlott bűnösségére és cselekményeinek (csalás büntette, és közokirat-hamisítás büntette) minősítése is megfelel a helytállóan alkalmazott büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[52] A törvényszék jogi okfejtése kifejezetten színvonalas és szakmailag igényes (elsőfokú ítélet 21. oldal [80]-[92] bekezdéséig), mely korrigálásra, avagy kiegészítésre nem szorul.

[53] Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett súlyosító és enyhítő körülmények kisebb korrekcióra szorulnak az 56. BK vélemény alapján.

[54] Továbbá a vádlott fiatalfelnőtt kora szintén enyhítő körülmény (Kúria 56. BK vélemény II/1.), melyeket elmulasztott értékelni az elsőfokú bíróság.

[55] Az ügyészség fellebbezésében foglaltakra vonatkozóan pedig az ítéltábla e helyütt mutat rá, hogy az 56. BK vélemény III/11. pontja értelmében az elszaporodottság kizárólag akkor vehető figyelembe súlyosító körülményként, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy ahhoz hasonló bűncselekmények száma az elkövetéskor a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál. Jelen ügyben tehát ilyen tényszerűen rögzített adatok hiányában nem értékelhetők súlyosító körülményként a vádlott terhére.

[56] A törvényszék helyesen jutott arra, amikor úgy ítélte meg, hogy Terhelt10 X.r. vádlottal szemben határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. Ez a büntetés arányban áll a vádlott személyében és cselekményének tárgyi súlyában megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel.

[57] Az elsőfokú bíróság – bár meg nem jelölve: a 2/2017. (II.10.) AB határozatában foglaltak szerint – kiemelt figyelmet fordított az időmúlásra. A másodfokú bíróság az eset összes körülményére tekintettel, azaz: az immár 9 éves extrém időmúlásnak, a X.r. vádlott életkorára és megbetegedéseire, és kiskorú gyermekeiről való gondozási kötelezettségére figyelemmel, a törvényszék által meghatározott szabadságvesztés mértékével egyetértett.

[58] A szabadságvesztére ítélt vádlott esetében az igen jelentős időmúlásra figyelemmel indokolt volt a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése, annak tartamával is egyetértett a másodfokú bíróság.

[59] A szabadságvesztés börtön fokozata, és annak elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása törvényes, az ítéltábla e körben utal a Btk. 35. § (1) bekezdésének II. fordulatra is.

[60] Az ítéltábla utal az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV.17.) AB határozatára, mely szerint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról ítéletében rendelkezzen. Terhelt10 X.r. vádlottal szemben a bűncselekmény elkövetése óta több büntetőeljárás is indult, így mindezen szempontokat figyelembe véve az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy nem érdemes ezen kivételes jogintézményre, az előzetes mentesítésre.

[61] A Btk. 50. § (2) bekezdése szerint, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. Az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés alkalmazása törvénynek megfelelő, a napi tételek száma arányban áll a vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel. A pénzbüntetés egynapi tétel összege pedig kellően igazodott a vádlott anyagi helyzetéhez.

[62] A Be. 74. § (5) bekezdésének a) pontja alapján nem rendelhető el vagyonelkobzás arra a vagyona, amely a büntetőeljárás során érvényesített polgári jogi igény fedezetül szolgál. A vádlott és a sértett örökösének egyezségére figyelemmel, az ítéltábla mellőzte a vagyonelkobzás alkalmazását, mivel az kétszeres elvonást jelentene.

[63] A törvényszék törvényesen döntött az eljárás során felmerült bűnügyi költségről is. A bizonyítékként kirekesztett szakértő díjának állam általi viseléséről is a törvénynek megfelelően döntött, annak összegében azonban az ítéltábla elírást észlelt, melyet korrigált.

[64] Az ítéltábla által lekért személyi adatnyilvántartás alapján pontosította a vádlott lakcímét.

[65] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

Budapest, 2025. év október hó 14. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k., előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k., bíró

A Fővárosi Törvényszék 20.B.1557/2019/499. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.69/2025/10. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt10 X.r. vádlott vonatkozásában 2025. év október hó 14. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. év október hó 14. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke